

Rick Snelderwaard
**Waar ik ook heen ga,
ik kom eraan**

palmslag

Ontwerp omslag en binnenwerk: vandijk ontwerpt, Eindhoven
Illustratie omslag: Werkplaats W
Foto auteur: Naomi Noltes

© 2021 Uitgeverij Palmslag | Rick Snelderwaard

www.palmslag.nl
info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photo-print, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 978 94 930 5988 7
NUR 303

Houvast

Natuurlijk is het geen fabel,
elk verhaal heeft zijn eigen parabel.
Ik hoop dat u geniet,
en de relevantie ziet,
anders is dit boek abominabel.

Verkiezingsstrijd

Er waren weer verkiezingen in de Melkweg. Toen de planeten om de tafel gingen zitten en er gevraagd werd wie zich verkiesbaar wilden stellen, staken een aantal planeten hun hand op. Saturnus, Venus, en Aarde. ‘Dat is een spannende strijd,’ zei Mars. Hij zat flink te dubben op wie hij zou moeten stemmen. ‘Waarom zou ik op een van jullie moeten stemmen?’

Saturnus trapte de verkiezingsstrijd af. Hij vertelde over zijn 82 prachtige manen en hoeveel werk hij verrichtte om in het sterrenstelsel te blijven stralen. Alle andere planeten zaten ademloos naar zijn indrukwekkende verhaal te luisteren.

Na een luid applaus was Venus aan de beurt. Ze vertelde dat ze graag wilde winnen, maar dat ze de andere hemellichamen ook geduchte tegenstanders vond. Ze gunde het iedereen. Wederom een ovatie van de andere planeten, ditmaal voor de gulle Venus.

Toen was Aarde aan de beurt. ‘Bij mij vertoeven levende wezens, ik heb natuur, water en voldoende zuurstof,’ zei ze zelfverzekerd. De andere planeten moesten lachen. Ze hadden Aarde de afgelopen decennia geobserveerd en zagen dat het groen in groten getale was verdwenen, het blauw steeds iets zwarter werd en de planeet steeds verder verdween achter een dikke mist. ‘Als jij niet eens voor je bewoners kan zorgen, dan helemaal niet voor het hele sterrenstelsel,’ joelden de andere planeten.

Iedereen stemde op Saturnus, vanwege het indrukwekkende verhaal over de 82 manen. Aarde bleef onthutst achter en vroeg zich af of ze ooit nog gekozen kon worden.

Kaas

1: Hij laat zich de kaars altijd van het brood eten.

2: Ho, hier gaat geloof ik iets niet helemaal goed.

3: O ja, klopt. Dat is een typefout.

4: O oké, dat kan.

1: Wie zijn 3 en 4?

2: Ik denk dat wij dat zijn. Dat is geloof ik ook een typefout.

1: Aha, maar nu klopt het dus weer?

2: Ja, correct.

3 en 4 gaan af.

Koffie

Voor de variatie is de koffieoogst dit jaar mislukt. Ik kijk langdurig naar de verdorde planten. Misschien hadden ze water moeten krijgen, of had ik ze moeten snoeien. ‘Dan worden ze omvangrijk,’ had de koffieboer gezegd. Ik zie de krioelende insecten op de planten paraderen, maar ik ben te lui om er ook maar iets aan te doen. Nu vertoon ik wat zelfreflectie. Ik vraag me af wat ik hier in Cambodja op een koffieplantage doe. Ik lust niet eens koffie. Ik pak mijn spullen en ga naar huis, nooit zal ik weer een voet in Cambodja zetten.

Kabouter

Uit het oog van de oude man kroop een klein kaboutertje. De man schrok zich een hoedje, maar ze hadden een goed gesprek met elkaar en toen bekwam hij al gauw weer van de schrik.

Hielenlikker

Heiko was een hielenlikker,
hij volgde iedereen op de voet.
Alles wat een ander deed,
was perfect en uitermate goed.

Heiko was een hielenlikker,
op een dag vond hij een vrouw.
Zij deelde deze hielenfetisj,
waardoor ze ook de zijne likken zou.

Dromen

De vrouw uit Dedemsvaart, die met de bloemetjesjurk, was bang om naar bed te gaan. Jaren sliep ze al niet meer. Haar man, die in het begin nog verwoede pogingen deed om haar het bed in te krijgen, had de moed ook al opgegeven. ‘Waar was ze bang voor?’ hoor ik u vragen. Ze had een enorme angst voor de schoonheid van haar dromen. Ze was bang dat haar dromen mooier zouden zijn dan de realiteit.

Vroeger werd ze teleurgesteld wakker, omdat ze had gedroomd van een knappere vent, een oneindige hoeveelheid schaafts, of dat ze kon zweven. Ze zweefde dan hoog boven de kerktorens uit en kon gaan en staan waar ze wilde. Wat als mijn leven een flop is? dacht ze. Waarom kan ik het niet omdraaien? Dat mijn dromen de werkelijkheid worden en mijn leven een droom.

Dit bracht haar op een idee: ze draaide het gewoon om. Vanaf dat moment droomde ze haar hartstochtelijke leven met veel plezier.